

"bir çift güvercin havalansa

yanık yanık koksa karanfil" *

Ecz. Nazife HATUN

YENGEÇ SEPETİ

Amsterdam'dayım (niyeyse) güzel, aydınlık bir çimenlikte birbirinden hoş ağaçlar ve çiçekler var. Yüzlerini göremediğim ama varlığını hissettiğim bir meslektaş grubuyla birlikteyim. "Neden buradayız, buraya nasıl geldik?" diye soruyorum. "Uçakla. Cenaze için geldik, törenden sonra döneceğiz İzmir'e" diyor birisi. "Ne güzel, ne huzurlu bir yer" derken boğulacak gibi uyanıyorum. Yüreğimde bir pençe. Rüyamda ne kadar huzurluyken, bu sıkıntı da ne deyip zorla uyutuyorum kendimi yine.

Sonra, sabah erken saatte bir can dostumun kırık dökük sesiyle gelen telefon. "Nazife mi?" diyorum. "evet" diyor. Günlerdir korkarak açtığım telefonla geliyor acı haberin, hem de görmeyi çok istediğin baharın en güzel günlerinde....

Ah be dostum! Ben senin gittiğin yeri mi gördüm rüyamda şimdi? Buralardan çok daha güzeldi ama bu acele niye? Daha ardarda gelen doğum günlerimizi kutlayacaktık hani? Topu topu kaç yengeçtik şu sepetin içinde? Seyrek görüşen, ama birbirini gördüğünde sıcacık ve sahici gülüşlerle birbirine dokunuveren kaç kişiydik?

Senin tercihin değildi, çok direndin biliyorum; ama bozdun takımı be dostum. Karanlık, karışık sulara dayanamadı güçlü görünen kırılgan kabuğun. Attin kendini dingin, berrak sulara.... Bize de gittikçe büyüyen bir özlemle ve sevgiyle senin kulaklarını çınlatmak kaldı...

O çimenlikte buluşmak üzere. Güle güle dostum.

DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN!

Ecz. Ayse Alpaslan

Seninle ilgili herşey o kadar doğaldı ki...

Hep duygularınla yaşadın... ve hep gerçekten bilmek istedin... Üzüleceğini bilsen bile...

Sevinçlerini, korkularını, kızgınlıklarını hep paylaştın. Ağlarken gözyaşlarını hiç saklamadın. Yüreğindeki sevgi hep gözlerindeydi. Tüm insanlara açtı kalbin; genciyle yaşlısıyla, çocuğuyla... Herkesle dosttun kardeştin ablaydın, teyzeydin

Çocuklarınla hep arkadaş oldun; Öyle güzel yetiştiler ki; onlarla hep gurur duydun..

Dün Şükrü Abi (eşi) iş çıkışı, seninle olan günlerdeki gibi eczanenin camını tıklattı yine.

Seni aradı gözleri, ve eminim hep arayacak.

Geçen akşam, senin bana tarif ettiğin gibi içli pilav yaptım. Senden ne çok şey öğrendiğimi düşündüm. Bir gün bana "Sen benim kaderimde varmışsın" demiştin..Birlikte ne çok şey yaşadık bu yıllar boyunca. Seninle yaşadıklarım hiç gitmiyor gözümün önünden.

Yokluğunu her geçen gün daha çok hissediyorum ve daha çok acıtıyor...

Nazifem; Hep sevdin Hep sevilleceksin...

Ecz. Meltem Küçükşengül

Şanssızdı, kısa yaşadı. Şanslıydı gönlünce yaşadı. Yüreğinin değdiği herkese sevgisini korkusuzca aktarmayı becerdi ve çok da sevildi. Sevdiklerimizi kaybettikten sonra methiyeler düzmek anlamsız... Birgün, bir yerde tekrar buluşmak üzere NAZİFEM....

Ecz. Emel Toz

Yıllar önce soğuk bir Aralık akşamı, İzmitte tren garındayız. Ankaraya yolculuk var. TEB kongresine gidiyoruz. Kalabalık, hepimiz oradayız. Nazife ile aramızdaki dostluk ve sevgi bağı o yolculukla daha da pekişti.

Sonrasında bir Ankara yolculuğu daha, insan yolculuklarda sevdikleri ile ne çok şey paylaşır. Belki de yolculuklarda birbirini gerçek anlamda tanır.

Nazife'ciğim bu seferki yolculuğa sen bizi beklemeden çok erken çıktın. Ama nasıl olsa birgün gittiğin yerde yine buluşacağız.

Ecz. Şengül UYGUN

Önce samimiyetini, sonra o anaç tavrını o kadar çok sevdim ki...

Sen hep eczanemizin neşesiydin...

Hastalığının ilk teşhisinde daha yeni başlamıştım eczanede çalışmaya... Seni tanıyalı 3 ay olmuştu... O kötü süreç o kadar hızlı ilerledi ki... Ameliyatın, kemoterapiler, radyoterpiler derken çok fazla bir arada olamasak da abladan öte oluvermiştin benim için

Son aylarda, ziyaretine gelmeye bile cesaret edemiyordum bir türlü.. Yüreğim elvermiyordu seni acılar içinde, hak etmediğin şekilde öylece yatarken görmeye..

Şimdi acı bir hüznü bıraktın içimizde...

Ecz. Hüseyin Başyigit

Başeczacıım

Dostum Ablam Annem, Sen benim herşeyimdin ... Gerçek sevgiyi öğrendiğimdin...
Çirkin güzel her türlü ortamı keyifli kılandın...
Neşenle eğlendiren, ışığınla aydınlatandın..
Eksikliğini o kadar çok hissediyorum ki !..
Seni tanımak, kızın gibi olmak bana büyük gurur veriyor...
Seni çok seviyorum.

Ecz. Hatice Aydın

Yaşıttık Sevgili Nazife ile,

Kendimizi yaşamın orta yerinde saydığımız bir dönemde yaşlılarından birini, üstelik çok değerli meslektaşını yitirmek inanılmaz sarsıyor insanı.

Ankara'lı idi Nazife,

Ortak meslektaşımız, daha öte ortak dostlarımız vardı Ankara'da. Onlarda gelmişlerdi, Erkal, Sevge, ..., çok sevdikleri dostlarına veda etmeye.

Ortak dostumuzdu Olcay Seles, Nazife ile, o da kurtulamamıştı yakalandığı amansız hastalığın pençesinden. Ne kadar üzölmüşü Nazife, Olcay'ı yitirdiğimizde. Ne kadar üzgündü dostları, ama yürekten ve derinden, Nazife'ye veda ederken.

Hele eşi sevgili Şükrü Hoca,

Hele kızları, yürek dayanmazdı.

Önce insan idi Nazife,

Bir bahar canlılığı ile uzatmıştı elini yaşadığı sürece tüm dostlarına. Doğanın canlandığı bir bahar günü veda ettik Nazife'ye, Kütahya'nın Domaniç ilçesi, Aksu köyünde.

Gittiğin yerler bahar olsun Nazife, diye seslenmişti Akın abi törendeki konuşmasında. Gözyaşları sel oldu Sağlık Emekçilerinin Tıp Fakültesi Eczanesi bahçesinde.

Eve döndüğümde o akşam törende yakama iliştiğim fotoğrafı ile Nazife'nin;

Bir kez daha veda ettik Nazife'ye eşim Münevver ile birlikte gözlerimiz yaşlı.

Gittiğin yerler bahar olsun Nazife...

Ecz. Nejat Çetin

Onu hep işimin, ilk iş gününde yani onu gördüğümde içime rahatlık ve mutluluk veren o muhteşem tebessümüyle hatırlayacağım.

En çok korktuğu üç şey (trafik, deprem, kanser)den biri aldı götürdü bizden.

En sevmediği şeyi yaptı. Çocuklarını ve tabiki bizleri de yalnız bıraktı.

Yakama resmini yapıştırıp, böylesine bir yolculuk için Domaniç'e gitmek, ne kadar zor geldi bilsen.

İyi arkadaş iyi abla, iyi anne, iyi çocuk, iyi eczacı....

Nazife ablam;

Seninle geçen kısa ama dolu dolu birlikteliğimizde senden ne çok şey öğrenmişim ve ne anılar biriktirmişim meğer işte bu anılar hep aklımda kalacak ve seni hiç unutmayacağım.

Yattığın yer nur olsun.

Ecz. Gülcan Kaya

Ecz. Birsen ACABAY

Dilovası Sağlık Eczanesi sahibi Ecz.Birsen Acabay 22 Mart 2004 tarihinde; yakalandığı ve ancak 5 yıl mücadele edebildiği amansız hastalığa yenilerek aramızdan ayrılmış , hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Evinden bir saat uzaklıkta olan eczanesine kendi deyimiyle "burası benim memleketim gibi küçük ve Anadolu kokuyor" diyerek yılmadan gidip gelmiştir. Bu süre boyunca herkesin sevgi ve saygısını kazanmıştır.

Ecz.Birsen Acabay eczacılık yaşantısına, Mardin'in Nusaybin ilçesinde önce Devlet Hastanesinde, sonra da Sağlık Ocağında gönüllü eczacılık yaparak başlamıştır. Sonra Mardin'e yerleşmiş kendisine ait ilk eczanesini açmış, 8 yıl işlettikten sonra eczanesini Dilovası'na taşımıştır.

1991 yılında kendisi gibi eczacı olan eşini kendi hastalığı ile aynı hastalıktan kaybetmiştir. O günden bu güne kadar kendisini çocuklarına adanmış ve onlara hem ana hem baba olmuştur. O her zaman mücadelecisi, fedakar ve güleryüzlüydü.

Biz onu her zaman o gülümseyen sıcak ve şefkat dolu bakışlarıyla hatırlayacağız.

Biz değerli meslektaşımızı, ablamızı kaybetmiş olmanın derin üzüntüsü içerisindeyiz.

Çocuklarının, yakınlarının ve eczacılık camiasının başı sağ olsun.

Kendisine Allah'tan rahmet diliyoruz.

Ecz. Ramazan AKTAY

"değil, unutulur şey değil

apansız adınız geliyor aklıma..."*

* M. C. ANDAY